14. Movila János vajda I. Rákóczi Györgynek, Feketehalom, 1637. december 11.

Mivel az én kegyelmes uram, az méltóságos, tekintetes és Nagyságos Rákóci György, Isten kegyelmességéből Erdély országának fejedelme, Magyarországnak részének ura és székelyeknek ispánja etc. ő Nagysága fejedelmi hozzám megmutatott és mutatandó segitséges kegyelmességéből minden igyekezetivel, költésével, minden módon, sőt vezér Mehemet pasának való adományával és igéretivel azon vagyon, hogy az mint idvözült eleimtől biratott országban, Moldovában, az vajdaságban behelyheztettessen; hogy ha azért, Isten után az ő Nagysága kegyelmes segitsége, költése és igyekezeti után székemben az moldovai vajdaságban béjühetek s abban az ő Nagysága segétsége által az fényes portától is az vajdaságrul zászló- és bot-adással megerősödhetem, igérem ő Nagyságának minden én érettem való költését, fizetését plenarie és effective, bona fide christiana megfizetni és refundálni, sine defectu; azonkivül is teljes tehetségem szerint ő Nagyságának minden poroncsolatiban engedelmes és kedve kereső leszek. Kinek nagyobb bizonságára adtam ezen kezem irása alatt való, pecsétemmel megerősittetett levelemet az én kegyelmes uramnak, fide mediante.

Datum in oppido Feketehalom, die decima prima mensis Decembris. Anno Domini Millesimo Sexcentesimo Trigesimo Septimo.

Ioannes Mohila, haereditarius

Princeps Moldauiae ppra

22. Rákóczi György Vasile Lupu vajdának, Gyulafehérvár, 1638. szeptember 29.

Mi Rákóci György Isten kegyelmességiből Erdély országnak fejedelme, Magyarország részeinek ura és Székelyek ispánja etc. Adjuk emlékezetire és bizonságul ez mü levelünket mindeneknek, az kiknek illik: Hogy az miképpen mü nekünk az Tekintetes, Nagyságos Vaszilia vajdával, Isten kegyelmességiből Moldvaországnak fejedelmivel és örökös urával ő Kegyelmivel fejedelemségének kezdetitől fogva jó békességes szomszédság és barátság-tartásunk volt, noha az a szép egyesség ez feljül elmult üdőben holmi dolgoknak miatta megkezdett vala bántódni, változódni; de Vaszilia vajda ő Kegyelme minket teljes hatalommal való becsületes fő követe által azon előbbi jó szomszédságnak, egyességnek helyben állatása és megerősitése felől megtaláltatván, mi is előttunk viselvén, hogy magunk is, mint szintén Vaszilia vajda ő Kegyelme azon egy hatalmas császárnak vagyunk hive és ő hatalmasságának ótalmát egyaránt várjuk, nagy kedvünk is és akaratunk mindenkoron minden szomszédinkkal szép egyességet, barátságos jó akaratot tartanunk; ez okokbul fogadjuk ő Kegyel-ménk és assecuráljuk Vaszilia vajdát ő Kegyelmét az mü fejedelmi szónkra et sub bona fide Christiana, hogy mi semmi ok és mód alatt ellenségi ő Kegyelminek nem leszünk, kárt, bosszuságot sem magának, sem országának nem teszünk, hanem ő Kegyel-mivel szép szomszédságban akarunk élni. Sohunnan személye és országa ellen ellenséget nem szerzünk, nem inditunk, sem nem küldünk, sőt ha ki menni akarna is, tehetségünk szerint elforditani igyekezzük. Hatalmas császáron kivül, sőt onnat is valamit értenénk veszedelmére jó törekedésünkkel lecsendesiteni igyekezzük. Ha mikor ő Kegyelminek császár akaratja ellen gonosz akarói és ellenségi találkoznának, ő Kegyelme idején megtalaltatván bennünket, az szükséghez képest illendő segitséggel leszünk. Ha valahonnet ő Kegyelme Vaszilia vajda ellen ártalmas dolgot értenénk, azt idején értésére adjuk és az mennyiben mü hatalmunkban

lészen ellene állunk. De mindezekben hatalmas császárt excipiáljuk és kiveszszük. Az idegen vajdák ellen is tehetségünk szerint illendő jó akarattal és oltalommal akarunk lenni; hozzá tevén ezt is, hogy ő Kegyelme is Vaszilia vajda Máté vajdára s országára az mü akaratunk és engedelmünk nélkül karddal, fegyverrel ellenségképpen ne menjen semmi uton, módon. Ez assecuratoriánkat pedig ugy tartjuk meg és ugy legyen ez helyes, ha Vaszilia vajda is ő Kegyelme nekünk tött igiretit és fogadásit épen beteljesiti és praestálja. Melynek nagyobb bizonságára mi is Vaszilia vajdának ő Kegyelmének adjuk ez mi assecuratoria levelünket kezünk irása és pecsétünk alatt.

Iratott Gyulafejérvári várasunkban, huszonkilenczedik napján Szent Mihály havának. Ezerhatszázharmincznyolcz esztendőben.

Georgius Rákóczy mpr

189. György István vajda Rákóczi Györgynek, Rekecsin, 1655. június 16.

Ill*me* ac Cels*me* Princeps Domine, Domine nobis honorande. Servitiorum vicinitatisque nostrorum paratissimam commendationem praemissa.

13 praesenti Nagyságod nekünk irott levelét ma, ugy mint 15 Iunii ebédünk felett Nagyságod postájától elvettük. Nagyságodnak elmenő utját értjük. Hogy az latranság annyira bevágták az utakat, értünk, de az Nagyságod előtt Isten akaratából mind semmi; Isten ő Szent Felsége az Nagyságod utjait kinyilatkoztatja. Mi is tegnap ide Rekeczinyre érkezvén, ma helyben voltunk, vitézlő rendeinket ez nap itt nyugotván holnap mi is Isten áldásából Adsudra [Egyedhalma] megyünk és ott hadainkkal megegyezvén ott várjuk Nagyságod irását és az merre kivántatik arra megyünk. Mi, Nagyságos Uram, nem az Szireten tul vagyunk, hanem innet, azon régen általköltetünk még Skiejnél. Fő armásunk azt irja, hogy ezek az helybeli hadak, kik voltanak Foksénynál, tegnap éjjel szántalan sok tüzeket rakván táborokban tegnap reggel senki sem maradt volt ott, hanem mind hátra szállottanak volt; már nem tudjuk, megszállnak-e Telesinnál avagy Tergovistyára mennek. Küldött armásunk utánnuk kémlelni s mihelt megjűne Nagyságodat azon órában tudósitjuk állapotjok felől; ha penig reánk akarnának jűni, az mezei hadaiknak megfelelhetjük. Mi csak akkor nem állhatnók meg ellenek, mikor minden erejekkel jűnének, mivel nekiek gyalagok s lövő szerszámjok több vagyon, hogy sem nekünk, noha ők igen nagy kérkedékenséggel vannak, de felette igen is félnek.

Mi, az mint fellyebb is megirók, csak hogy az gyalagság hogy felesebb, de lovas hadaikkal nem sokat gondolunk, mivel jól tudjuk mi is micsodás emberek s micsoda erejek legyen. Mi láttuk az elmult harckor is mint állattak meg, köztök voltunk, hogy lövés hallatott, oda értjük. Adná Isten, hogy magok között támadjon veszekedés s magok fegyverektől haljanak meg. Az [mi az] magyar hadak ide bejüveteleket nézi, bár ezek mellé még háromszázat bocsáttana Nagyságod be, mivel azt látván, az mi vitézlő rendeink is jobb szüvet vesznek, az latranságnak is mindjárt hirével leszen. Az Nagyságod havasalföldieknek irott leveleit az boerokéval együtt elküldettünk. Immáron azt látván mihez fognak nem tudjuk, ha az levélvivő emberünket visszabocsáttonák, az voltaképpen minden állapatjokat megbeszélhetné.

Az mi az tatárok állapatját illeti, még eddig nem érkeztenek, hanem várjuk ma holnap elérkezzenek, mivel Rusztin Morza, az ki Jászvásárra hozzánk jött vala, azt is eleikben

küldettük s oly reménségben vagyunk, hogy ő bennek meg ne fogyatkozzunk. Nagyságod minket valóságoson tudósitson mindenekről, hadd alkalmaztathassuk ez dologhoz jobb módjával. Mi is hasonlót követvén éjjel nappal tudasitjuk. Az Ur Isten minden dolgaiban elémenetelét adván sokáig jó egészségben tartsa meg.

Datum in curia Rekeczinensi, éjjel két óra után szeredán. Anno 1655.

Illmi ac Celsmi Vrae amicus et vicinus benevolus servitor paratus